

Så jeg vil godt spørge hr. Kristian Jensen: Er det regeringens måde at satse på fremtiden på, når man skærer ned på SU'en, når man skærer stort set hvert tiltag i retning af at udvikle nogle moderne undervisningsformer på uddannelsesinstitutionerne væk?

Så vil jeg spørge hr. Kristian Jensen, hvor hr. Kristian Jensen egentlig har gået i skole. Det har i hvert fald tydeligvis været en skole, hvor man har satset meget på sådan kreative fag. Hr. Kristian Jensen er i hvert fald tydeligvis blevet en ganske god tryllekunstner, for det kunststykke, man laver, er, at man fjerner 1,4 mia. kr. fra forskningsområdet, så siger man hokus pokus, og i den anden hånd har man en gave på 4,1 mia. kr., som man så giver tilbage til forskningen igen. Så påstår man, at det hedder forskningens finanslov. Jeg kalder det fup og fiduser.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Også jeg lyttede med særlig interesse til den del af talen, der handlede om forskning og om udvikling, og jeg har hidtil troet, at regeringen havde to problemer. Det ene nemlig, at man stiller sig tilfreds med en fastfrysning af forskningsbevillingerne, selv om alle råber og skriger på mere investering i fremtiden, mere investering i forskningen.

Det andet problem har for mig at se været, at man heller ikke har erkendt, at det er nødvendigt at uddanne flere kloge hoveder til at blive forskere, hvis man vil øge forskningsbevillingerne på sigt, hvad man jo siger, man måske nok vil, eller hvor meget det nu er.

Så hører jeg i talen til min store glæde, at der er 15 pct. flere forskerstuderende på vej. Det er lige under halvdelen af, hvad vi i Socialdemokratiet synes er passende. Men jeg bliver så trist, når jeg så sætter mig ned og kigger i finansloven, for det er altså ikke dér, de er. Der er en stigning fra 2003 til 2004 på 0,7 pct., det er otte forskere. Hvis den skal være på 15 pct., så er der brug for 168, så jeg vil sådan set gerne høre, hvor de sidste 159-160 stykker er henne. Jeg kan ikke finde dem.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal blot spørge hr. Kristian Jensen, om hr. Kristian Jensen kan forklare mig logikken bag, at klassekvotienterne på landets ungdomsuddannelser stiger og stiger, samtidig med at arbejds-

løsheden blandt unge akademikere stiger. Det er da komplet ulogisk.

Hvorfor har man ikke i partiet Venstre, når man nu sidder på regeringsmagten, taget de her arbejdsløse akademikere og bedt dem om at komme ind og undervise på ungdomsuddannelserne, sådan at man slipper for, at der sidder over 30 i hver klasse? Det forstår jeg ganske simpelt ikke. Det håber jeg at hr. Kristian Jensen kan forklare mig. Det virker jo noget kortsigtet, ikke?

Det skader vidensniveauet i Danmark, at klassekvotienterne stiger og stiger, samtidig med at den vidensmængde, vi har ophobet i de unge akademikere, forsvinder mere og mere for hvert år, de får ikke lov til at anvende den. Så jeg forstår ganske simpelt ikke det uddannelsesmæssige perspektiv i, at klassekvotienterne stiger, samtidig med at vi har unge akademikere gående arbejdsløse omkring. Det håber jeg at jeg kan få en forklaring på.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det er pudsigt med SF. Nu snakker man så meget om, at man skal fokusere de offentlige ydelser til de mest trængende, men når der så kommer et forslag, så afviser man det blankt. Når vi foreslår, at man ændrer på en del af reguleringsmekanismen til SU'en, sådan at vi i stedet for at give bredt til alle målretter støtten til dem, der for alvor har brug for det: studerende på barsel, enlige mødre, enlige fædre, altså enlige forsørgere generelt, ja, så er SF's forslag at sige: Nej, uha, det vil vi slet ikke være med til.

Når der endelig kommer et forslag om at fokusere på dem, der er mest trængende, så står SF af i stedet for at gå kreativt ind i det. Og jeg vil bare sige, at vi ikke sparer en krone på SU'en. Vi ønsker at omfordele inden for den samme ramme, også i fremtiden, vi ønsker bare at målrette uddannelsesstøtten til dem, der har størst behov, og efter vores ønske er det altså dem, der er på barsel, skal på barsel, eller dem, der er enlige forsørgere, der har brug for den største uddannelsesstøtte.

Vi har tænkt os at diskutere dette med forligskredsens, og er forligspartierne ikke enige, så går vi naturligvis tilbage til den gamle ordning. Vi synes bare, det er en skam, at der ikke er nogen, der vil være med til at hjælpe dem, der har det sværest i uddannelsessystemet.

Med hensyn til forskningen er det sådan, at vi har arvet en ufattelig skrænt efter den tidligere regering, og der blev bedt om to ting fra er-